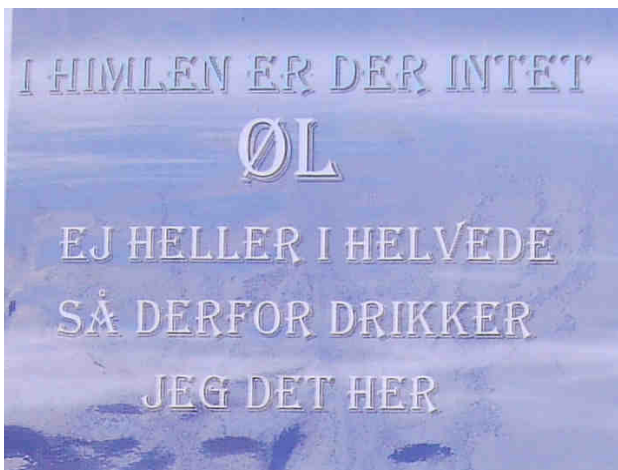

Uge 5

Søndag d. 30. juli 2006:

Overliggerdag på Læsø. Der var sejlet en båd længere oppe af rækken – hvor kunne vi ikke rigtigt se – med den virkning, at vi i stedet for at ligge med hækken klemt op af pælen, nu gled ind foran den og lå i ”spænd” mellem pæl og bro, så Freddy måtte tage ankeret af, for at vi kunne være der. Vores svenske nabo dukkede op med plastre på albuerne, hvor det blødte igennem, så han har nok haft en munter aften. Vi mødtes med Inger Lis og Henning for at tage ud og se saltsyderiet. Inger Lis havde set et opslag om, at der gik en bus klokken 10, som ville være ved saltsyderiet 10.55 og som kørte den anden vej kl. 13. Det viste sig, at det var den almindelige rutebil, der kører frem og tilbage og rundt omkring på øen. Det viste sig også, at det var gratis, og at chaufføren var overordentlig flink og serviceminded. Henning snakkede med ham både på ud og hjemturen, og fik dermed privat guide. Vi kom noget omkring inden vi kom ud til saltsyderiet – vi var bl. a. ved færgen i Vesterby og ind og holde to gange ved skolen.

Et skilt Freddy absolut skulle fotografere!

I saltsyderiet. Poul var en god fortæller, og vi havde en interessant dag

Saltsyderiet var en stor oplevelse. Guiden, der hed Poul, var et kapitel for sig, og gjorde bestemt ikke oplevelsen mindre. Han fortalte og sang – og bad os til sidst om at tage hans oplysninger med et gran salt! Der var ud over selve saltsyderiet en billedskærer, en træskærer, der lavede skeer og meget andet, og nogle knivsmede. Vi købte pandekager og kaffe i en bod, og det passede fint med tide, da bussen med den flinke chauffør kom tilbage. Vi var igen rundt på hele øen – og to gange til ved skolen.

Fra bussen så vi et par huse med tangtag. På et tidspunkt stod en lille dreng på bussen og fortalte højlydt chaufføren, at han skulle hen og lege med Tim. Han satte sig på sædet foran mig, og begyndte at snakke med Bellman under sædet. Så begyndte han at fortælle mig, hvad han skulle lave sammen med Tim, og så syntes han, jeg skulle have lov at se de billede-sms'er, han havde på sin mobil – særligt et af en bar numse. Det var han så optaget af, at han glemte, at se efter, hvor vi var, og så var det jo godt, chaufføren vidste hvor Tim boede, og stoppede det rigtige sted, og spurgte om ikke han skulle af!

Vores svenske nabo var kommet kørende med en hel indkøbsvogn friske forsyninger af dåseøl, så han var godt i gang med at lægge bunden til endnu en våd aften.

Fisk til tørre på Læsø Saltsyderi.

Henning på stylter.

Freddys nye bekendtskab og leverandør af de dejlige krabbekløer.

Der var ikke meget plads at give væk af i Læsø Havn.

Vi havde igen en hyggelig aften med fælles mad – og drikke i moderate mængder- med Inger Lis og Henning.
Havnepenge: 140,-

Mandag d. 31. juli 2006:

Vi sejlede til Anholt. Anstrengende sejlads i hårdt vejr. Lige uden for havnen så jeg en sæl. Vi sejlede fra Læsø i silende regn, og undervejs fik vi en så kraftig byge med slagregn, at den ellers noget kraftige sø blev helt flad. Vi så en front, hvor der tydeligvis var ved at opstå en skypumpe. To gange så vi der blev dannet en tragt, der snoede sig nedad mod jorden – den ene gang halvvejs, den anden gang lidt længere – inden den gik i sig selv igen. Bellman kunne ikke sove som han plejede under sejladsen – han blev rystet ned og frem og tilbage hver gang, han havde lagt sig, så til sidst insisterede han på at ligge på mit skød, hvilket ikke var særlig praktisk, når jeg skulle fungere som gast. Selv om jeg satte ham ned, når jeg skulle arbejde, sprang han bare op på mig og prøvede at klamre sig fast. Den sejlads var ikke en decideret nydelse!

Der var til vores overraskelse flere tomme pladser på Anholt, og vi fik en hækanker-plads ved flydebroen. Det blev trods blæsten en fin aften, som vi igen tilbragte i selskab med Inger Lis og Henning. Da vi var på grill-pladsen og spise, faldt vi i snak med begge vores naboborde. Til den ene side var det et rigtig hyggeligt jysk sejlerpar fra Lemvig, og til den anden var det et svensk – også sejlårsfolk, så vi kunne blive rørende enige om at tale mindre pænt om svenske – og især norske – motorbåde og deres måde at sejle på.

Vi har aftalt med Eureka, at vi bare sejler hverfor sig i morgen, og så mødes i Grenå til aften.

Dagens distance: 44,3 sm. (727,7)

Havnepenge:

Aftenhimmel på Anholt.

Tirsdag d. 1. august 2006:

SÅ SKETE DET IGEN!

Vi havde stik modvind til kursen mod Grenå – og vi begik den store fejltagelse, at lege motorbåd og sejle lige på, i stedet for at krydse med sejl. Freddy checkede brændstoffilteret, og hældte noget grumset vand af. Vejrudsigten havde lovet vindstyrke på 3 – 8 tiltagende til 5 – 10, men den steg til 15 og ifølge med bygerne, kom der betydeligt kraftigere vindstød. Der var modstrøm, og der var kæmpe bølger. De lange af slagsen var ikke så slemme, men Magda hamrede og bankede med jævne mellemrum forskibet med i vandet, så det dirrede i hele båden, på de korte bølger. Stævnen blev dypet i vandet og vandet skyllede hen over skibet, så det kom fossende ned i cockpittet via kanalerne ved skydeklappen. Stakkels Bellman, som havde fundet sig noget tovværk på dørken at ligge på, stemmede op for vandet, så der var en hel sø forrest i cockpittet, og han blev drivende våd og ulykkelig, og ville igen på op skødet af mig. Det blæste så kraftigt, at gummibåden lettede og drejede rundt i luften, og skiftevis blev slæbt retvendt, på hovedet og på højkant!

Og så pludselig gik motoren helt ned i omdrejninger og kunne ikke trække. Vi så på hinanden – det her kan bare ikke passe – sådan begyndte det også sidste år – og Freddy skyndte sig at stoppe motoren, så den ikke ”døde” af sig selv, og pumpen låste fast i nulstilling! Vi rullede noget af genuaen ud, og skiftede kurs, og straks blev sejladsen en hel del mere behagelig, selv om bølger og blæst jo var det samme. Vi fik også det rebede storsejl op, og mens vi krydsede mod land og mere smult vande, stod Freddy på hovedet i motoren, tømte et glas vand og slam af og fik luftet dyserne ud. Vi var enige om ikke at prøve at starte motoren før vi skulle bruge den i havnen – vi havde sidste års hændelser og spektakulære ankomst med redningsbåd til Anholt i alt for tydelig erindring! Motoren startede heldigvis og vi fandt hurtigt en plads ved den yderste flydebro, fik lagt til – og pyh ha – så kunne vi ånde lettet op! I morgen vil vi have en til at se på motoren og dieseltanken, for det her kan altså ikke være rigtigt. Både sidste år og så nu – og så lige til og fra den samme havn. Da vi nu var kommet i havn, satte jeg lugen i forkahytten på klem og Freddy mente, vi skulle lufte ud og åbne lugen i salonen, så den gabte 10 cm..

Vi fik kontakt med Eureka igen – vi havde jo været en del længere om turen end beregnet – og de havde også haft en forholdsvis hård tur – og havde undervejs opdaget, at de havde lugerne på klem, så de havde nået at få en del vand om læ. Vi lavede en aftale om at spise på havnens restaurant, der havde udendørsservering så Bellman kunne komme med, og hvor man for 168,- pr. snude måtte

spise og drikke det man ville og kunne på 2 timer. Vi fik dejlig buffet med alt godt fra havet, spegeskinke, revelsben og meget mere og god hvidvin. Da vores to timer var gået – og vi i øvrigt igen havde fået en snak med det sympatiske sejlerpar fra Lemvig – gik vi ombord på Eureka, som var blevet tør igen, for at få en godnat rom og cola. Det blev et temmelig heftigt regnvejr og da der blev et lille ophold i regnen, mente vi, vi hellere måtte se at komme tilbage til Magda, da der var et godt stykke vej at gå. Vi var dog ikke kommet langt, da regnen tog kraftigt til og blev mere heftig end nogen sinde. Jeg kunne dårligt orientere mig, og vi var fuldstændigt gennemblødte til skindet da vi nåede Magda. Jeg fik skrælet det våde tøj af oppe under sprayhooden og lod det ligge og hoppede ned til det tørre – troede jeg. Nogle har deres luger åbne når de sejler – andre når de går i land, og i et sådant skybrud er det direkte usmart – ALT var simpelthen vådt. ØV!!! Bellman var skrumpet ind til rotestørrelse, og jeg måtte finde et nogenlunde tørt håndklæde og tørre ham i. Dagens distance: 35 sm. (762,7)
Havnepenge 110,00

Onsdag d. 2. august 2006:

Det har været ”dagen derpå”. Alt er stadig vådt. Freddy fik ringet til Volvo Penta værkstedet, men de havde ikke tid til at komme, og henviste til en anden, som heldigvis kunne komme i dag. Han har sat nye filtre i, og har tappet 5 liter slam ud af dieseltanken! Han påstår, at det sagtens kan have noget at gøre med, at vi har fået diesel i Sverige, fordi den generelt er dårlig der, men vi tvivler. Så skulle Eureka jo også have haft problemer, og det har hun ikke – hverken nu eller sidste år. Vi hælder desværre til den kedelige teori, at det måske er hjemme i Hårbølle, der har været slam i dieselen, men det er vi jo ikke sikre på, og det er meget længe siden, vi har tanket der. Det regner med enkelte ophold mellem bygerne.
Havnepenge 110,-

Torsdag d. 3. august 2006:

Kvart i syv var der afgang. Vi havde ikke meget vind, og jeg havde fornøjelsen af at se en flok på 6 – 8 marsvin boltre sig. Jeg forsøgte et forslag om at dreje inden om Kalø Vig og besøge min niece, som er skytteelev, og p.t. er ansat på Kalø, men Freddy er fast besluttet på at ville være hjemme fredag aften, så det gik støt og roligt derudaf i 9 timer.

Den ene af hurtigfærgerne.

Skypumpe.

Undervejs havde vi fornøjelsen at mødes med to modsatgående hurtigfærger samtidig – de laver en del hækbølger! Vi så flere marsvin i løbet af dagen, og flere af dem var meget tæt på båden. Da vi nåede ud for Romsø, friskede det gevaldigt op, og da der ville være direkte modvind på

kursen mod Agersø, besluttede vi at blive i Kerteminde natten over, selv om vi egentlig kun havde tænkt os at stoppe for at spise og lufte Bellman.

Havnen i Kerteminde.

Der var ikke mange pladser at give væk af, og der var sat et stort telt op, så vi frygtede det værste, men det var heldigvis først i week-enden, der skulle være havnefest. Vi fik først en dårlig plads uden på en pæl, og kun med snuden halvvejs inde ved broen, men mens jeg var inde på land med Bellman, fik Freddy fundet ud af, at der var en ordentlig plads længere inde, som godt nok stod på rød, men hvor ejermændene var på ferie, så jeg nåede lige præcis ud og tage imod, da Freddy lagde Magda ind der. Inger Lis ringede og sagde, at når vi var i Kerteminde, så skulle vi gå op til Vaffelhuset i Trollegade og købe is – de var noget helt særligt. Det var de også, men det var ventetiden på at få lov at købe dem til gengæld også. Freddy måtte stå i kø en halv time (han siger selv, det var en hel), før vi kunne få de eftertragtede kæmpeis.

Dagens distance: 60,8 sm. (823,5)

Havnepenge: 110 + 10

Fredag d. 4. august 2006:

Tidlig morgen i sol og havblik i Kerteminde.

Så var det sidste etape hjemad, som blev tiltrådt 6.45 i absolut havblik, som holdt sig til vi var stort set hjemme. Det blev altså en sejlads for motor på et vand, der var blankt som glas. Vi så igen en skypumpe, der prøvede at nå jorden, men måtte opgive på halvvejen.

Vi har set utallige marsvin, og en sildestime, der ”sprang” i overfladen. Omkring Knudshoved Odde fik vi en regn- og tordenbyge, der indeholdt et kæmpebrag, jeg ikke lige syntes helt om.

Vi ankrede op i læ af Farø og tog os en badetur, inden vi fortsatte hjem – med kraftig modstrøm gennem Grønsund. Da vi kom ind var vores plads optaget af en tysk båd, men heldigvis var tømmerens plads ved siden af ledig, så der lagde vi os ind, selv om vi jo har svært ved at komme

mellem pælene dér. På gæstepladsen lå en båd fra Dragør, der fortalte, at tyskeren havde sejlet på

både her og der, da han indtog vores plads, så vi må jo håbe, han kommer ud i morgen uden alt for meget ståhej. Jeg prøvede på mit gebrokne tysk at forklare den tyske sejler, at det var os, der nu havde sat pladsen på rød, men at han bare skulle blive liggende til i morgen. Han svarede ”jeg er over 80 år og jeg kan ikke høre, så du må sige det til min søn!” Det gjorde jeg så, og blev heldigvis forstået, selv om sønnen så lige så gammel ud som sin far!

Dagens distance: 63,1 sm. (886,6)

Havblik. Skyerne spejler sig i glasklart vand.

I Grønsund ud for Bogø.

Så er ringen sluttet og sommerens togt slut. Det har været en pragtfuld ferie. Vi må tilbage til skærgården til næste år.